

In negotio pabulato et rebre
et in fine et manifestum in di

est leuis a occulta que notat aq
dicitur. Non timebis a timoẽ no
dumo. Alia leuis a apta cum sb
die. A sagittavolante in die. Ter
tia grauis a occulta cu dicitur. A
ruina a demonio meridiano. Pri
mouoluit dyabolus temptare xpm
temptacone leuia apta. Cu dixit
die vt lapi des isti panes fiant.
Ista temptaco fuit leuis qz de pa
ne. a apta ex eo qz de pane a cibo
spuali nullã mentione fatiebat.
Temptacone leuia a occulta qndo
statuit eu supra pinnaculu tẽpli.
Tuc em d aliquo motu vane glo
rie ipũ temptare voluit. a ideo fu
it tẽptatio leuis. a tũ p hoc suam
potestate; cognoscere intẽdebat.
io fuit occulta. Tertio tẽptacone
grauia a occulta qũ eu temptauit
de auaritia. Tal em temptaco fu
it grauis qz de graui pato. Et fuit
occulta qa aliud pretebat a ali
ud intẽdebat. Pretebat em
suam sublimationẽ. Sed intẽde
bat eius deiectionẽ. Quarto de tẽ
ptatione graui a manifesta qndo
eu temptauit de ydolatria dices.
Hec omnia tibi dabo si caðes i ter
raz adoraueris me. Tercõ in isto
euãgelio fit mentio de angel mi
nistrantib9. Hoc aut tripliciter
potest intelligi fm tres naturas:
que sũt in xpo. vel de adraçõe vel
de congratulatione vel tpaali subue
tione. Nã ministrabãt a supplici
ter adrabant a hoc respectu simi
tatis. Vel ministrabãt a pugna

ti congaudebãt. a hoc respectu ani
me que sic pugnabat a vincebat
Vel ministrabãt a sibi esurienti
in materi ali cibo subueniebãt: a
hoc respectu carnis. Sic em olim
ãgeli helie ministrauerũt. vt ha
betur. iij. Reg. xix. Sed tũ helie mi
nistrauerũt ad suum quadrage
nariũ perfitiendum Christo vero
ministrauerũt post suum quade
genarium celebraũt.

Dominica secunda quadrage
sime sermo primus.

Agressus **B**us secessit
in ptes tyria sydomis
Et ecce mulier chana
nea a fimb9 illid egres
sa. **Matth. 23. ac.** Pns noster ihs
xpus multos viros ab pnia ad
durecat. multos in suis peticio ni
b9 exaudierat; multos in amia a i
corpe curauerat. Et io ne mulie
res a suis bnficijs viderent exclu
se istã mulierez chaneã ad pe
nitentiã adduxit. Vñ cãtat ecclia
Qui chaneã a publicanũ voca
sti ad penitentiã ipsa; in sua peti
tione exaudiuĩt. eiusqz filia i ani
ma a i corpe sanauit vt p hoc da
ret intelligi qz su9 aduẽt9 nõ tũ fu
it ppe salute viroz. s; etiã mulieũ
In isto aut toto euãgelio d quoz
p somis fit metio. **P**rimo de xpo i
q erat magna miseraçõ. **S**ecũdo
de muliere chaneã in q eãt in
stas postulaçõ. **T**ercõ de filia ei9
i q erat magna vnaçõ. **Q**uarto de

p
e
3
e

ieunãdo pcedit
amis. Desiderio
teat: sine pcedit
teat pcedit. Sicut
est qua pcedit
partiam rebre
mãtia ioum
in paradiso ioum
fo stit. Hinc dicitur
mum nos posse
dimitta quo per
eclia. Sed in om
gãndis pcedit
ad hoc pcedit
mus. Tercõ vbi
dyabolus suprad
est serpens est can
Sicut em scdm an
hominis ioum sup
se dyabolus ioum
fuit etiam pias
a mouit in fico. Sic
datur in a quis de
i ioum volu pcedit
in fico ab fimo
mesepellie lupum
mum tẽptat dyabol
Et ficut aqua dubie
de cognate oratio
mum tẽptat dyabol
Vñ dicitur. Math
nus dno num no iou
ieunãdo oratio
getio fit mentio d
ta. Distinguit Aug
qui habitant i ioum
quoz genera temptat

dyabolo in quo eant magna ma-
litiosa oppressio. Quanto de disci-
pulis xpi in quibus eant magna co-
passio. **Primo** enim fit metio de
xpo in q eant magna miserao. **Jo**
dixit ei mulier chanaanica Misere-
re mei dñe fili dauid. Quis euz
sciret potentē sapientē iustū nō
tū recurrebat ad ei⁹ potentia. nō
ad ei⁹ sapientia. nō ad ei⁹ iustici-
am s ad eius misericordia. qe scie-
bat ipm ad misericordia pmpm
Ad quā quidē pmpitudinez a in-
quantū de⁹ a inquantū hō habet
Vñ ista vtrāq misericordia pot
a quā etiā hēt inquantū de⁹ cū di-
cit. Misere mei dñe. Et quā hēt
inquantū hō s dicit fili dauid. In-
quantū ē ipse de⁹ causat mia a tri-
b⁹ in eo. s. primo a natura dīna.
Secūdo a consuetudine longa. Tercō
ab ei⁹ oipotētia. **Primo** dico q i
xpo inquantū ē de⁹ causat mia a
natura dīna. Vñ ē illud. de⁹ cui
ppriū est misere a pcre aē. Sicut
em̄ ignis habet calorez; sic de⁹ na-
turalit̄ habet pietatez; miam a bo-
nitatē. Vñ dicit glosa. **Jo. ij.** de⁹
a natura misericors ē. pat⁹ salua-
re p grām a clementiā quos non
pōt saluare p iustitiā. Secūdo cau-
sat a consuetudine longa. qe a prin-
cipio mūdi vsq in finem nō cessa-
bit nec cessauit misere. ps Inef-
nū mia ei⁹. **Idē.** Aut in finē mīaz
fuit abscedet. Quasi dicat. nō. Et
q longa consuetudo vertit in necessi-
tatē sicut dicim⁹ de amico q consue-

uit sep eē liberalis. iste nesciret fa-
cere aliter. Sic deo misere resum
ē quodamō in necessitate; incom-
mutabilis voluntatis. Tercō causā
tur in eo misericordia ab oipoten-
tia. Ex eo em̄ q de⁹ omnipotēs est
misericors inuenit. Quāto em̄ qe
est magnanimior tanto ad miaz
pior inuenitur. **Ambro.** Procul
est magnanimis cupiditas vlcō-
nis. Quāto em̄ quis ē infirmior tan-
to ad vīdīctam prior. Vñ mulier
magis appetit vīdīctā q vir. Quia
igit de⁹ ē tam magnanimus a po-
tēs idē tard⁹ ead vīdīctā a prior
ad veniā. **Sap. x.** Misereis omni-
um dñe; a nihil odisti eoꝝ que fe-
cisti. Et iterū. Misereis oim dñei
qe oia potes. **Orao.** de⁹ qui oipō-
tentia tuā pendo maxime a mise-
rādo manifestas. Inquantū atē
hō a fili⁹ dauid habet pmpitudi-
nē misere a trib⁹. **Primo** ab
vndione interna. Secūdo apge-
nie ppria. Tercio ab expientia.
Primo dico q xpus inquantū hō
hēt pmpitudinē misere a cau-
sat ab eo mia ab vndione intēna
ps. Vixit te de⁹ de⁹ tuus oleo leti-
cie p osortib⁹ tuis. Sicut em̄ res tri-
gida ex vndione efficit māfeta;
sic de⁹ qui pri⁹ erat dur⁹ fact⁹ ē ex
tali vndione māfuet⁹. **Isa. xvi.**
Spūs dñi sup me eoꝝ vngēt me
Secūdo causatur i xpo mia a pge-
nie ppria quia fuit d stirpe dauid
qui fuit homo magne misere:
die a māfuetudinis. p. **Mach. ij.**

pmu.

De mia dei.

Dauid in sua misericordia psecut⁹
 est fide regni in secula. Tercio cau
 sat in xpo mia ab experientia qz ex
 seipso didicit alijs misereri. Eccl. xx
 xi. Ex seipso intellige: q sunt pximi
 tui. Ad heb. ij. Didicit ex hjs que
 passus e obedientia. Secundo
 fit mentio de muliere chananea
 in q fuit instans postulatō. Peti
 uit autē ista chananea multipli
 citer. Primo sapiēter. Secūdo in
 stantē. Tercio hūiliter. Quarto de
 sideratē. Primo quide; ista muli
 er chananea petiuit sapiēter: pe
 tēdo. s. qd sibi erat necessariū a dō
 gratū. Nō em petiuit diuitias lic;
 omb⁹ a iudeis eēt expoliata. nec
 vindicta; inimico. s. licet de terra
 sua eēt expulsa: nec libertatē. lic;
 cum ceteris chananeis in seruitu
 tem a iudeis eēt subiugata. S; pe
 cūct dmonis expulsionē. a quo fi
 lia sua tenebatur obsessa. S; sūt
 multe mulieres que paz curant
 de demonis expulsionē. Multam
 autē de habēdis diuitijs. de vindi
 candis iniurijs a de nobilitate ge
 neris. Secūdo petiit instāter qz se
 pe repulsa nō destitit. a idō qd pe
 tiuit obtinuit. Cris. Vide quāta ē
 instantia oracōnis. qz qd aposto
 li nō obtinuerunt ipsa obtinuit
 necessaria quippe ē in orationē i
 stantia a pseueratā. Sicut patet
 pexemplū mulieris vidue. Luce
 viij. De autē differt dare aliqndō
 triplici d cā. Primo vt desidia fer
 uenti⁹ augeant⁹ vt habita carius

possideantur a vt possessa cauti⁹
 custodiatur. Greg. Sācta desidia
 crescūt dilacōne: si autē dilacōne
 destitūt desideria non fuerūt. Si āt
 aliqn dat tard⁹: o mendat dona
 nō negat. Diu desiderata dulcius
 obtinetur: cito autē data vilescūt.
 Aug⁹. Secuat autē tibi de⁹ qd nō
 cito vult daēve tu discas magna
 desiderare. Tercio petiit hūiliter.
 Intantū em hūili autē se q nō so
 lū canē sed catulū se noiauit. Iux
 illud. Nāq catelli cē. Ps Resperit
 in oracōne hūiliū. Hūilitas autē
 oracōni iūcta tria tō facit. Vnū
 est q ipsā in celū adducit. Secun
 dū est q ipsa appropinqre vlsq;
 ad deū facit. Tercū ē q donec cō
 pleat illud qd postulat nō recedit
 Ista tria notant. Eccl. xxxv. Orō
 hūiliātis se celos penetrat. Ecce p
 mū. Et donec appropinquet nō cō
 solabit. Ecce secundū. Et nō disce
 det donec respiciat altissim⁹. Ecce
 tertū. Petiit desiderantē qd nota
 tur in clamore nō tū oris s; maxi
 me cordis. Iste est ille clamor cor
 dis de q dixit dñs moyfi Exo. xxiij.
 Quid clamas ad me. Psal. Cla
 mau i toto corde meo exaudi me
 dñe. Et bñ dicit i corde meo. Cū ei
 i corde sūt duo. s. affect⁹ a intellect⁹.
 illi clamāt in toto corde: q in sua
 oracōe hūt attentione a deuocōne
 i. Corin. xiiij. Orabo spiritu orabo
 a mente. Illi autem clamant cu;
 medio corde qui habent attentio
 nē: sed non sentiūt deuotionem.

hūiliter.

desiderantē

Clamāt in toto corde quid sit

Ozee. x. Diuisum est cor eorū nūc
interibunt. Illi clamant cū nullo
corde qui nec habent intellectum
per attentionē. nec affectum p de
uotionem. Mathei septimo. Po
pulus hic labijs me honorat: cor
autem eorum longe est a me. Ta
les enim sunt de natura ranarum
que clamant ore: sed tamē iacēt
in palude immunditie. **Terco** fit
mētio de filia chanaanica. in qua
erat magna dyaboli vexatio. Cui
dicitur. **Filia mea male a demoni
o vexatur.** Anima em̄ hominis
est filia dei p creationē: sed a dy
abolo vexatur p temptacōnē. Ma
le autē vexatur per malam opacō
nem. Et sic que erat filia dei effici
tur filia dyaboli maxime q̄ habz
supbiam auaritiaꝝ vel luxuriaꝝ
que tres filie dyaboli nūcupātur
dyabol⁹ em̄ tres habuit vxores si
ue concubinas. s. vanitatē. cupidita
tem ⁊ carnalitatē. De hīs tribus
quasi tres filias p̄mogemitas ge
nerauit. Nā de vanitate geneauit
supbiā. De cupiditate auaritiaꝝ
de carnalitate luxuriā. Has autē
filias sibi maritauit. Nā supbiaꝝ
maritauit tyrannis principib⁹ ⁊
prelatis. Auaritia maritauit ad
uocatis ⁊ mercatorib⁹. Luxuriaꝝ
vero iuuenib⁹ petulantib⁹ ⁊ porci
nis viris. Istos autē tres generos
s. superbos auaros ⁊ luxuriosos
dyabol⁹ vexat p diuisa supplicia.
Clamet igit p̄dōr ⁊ dicat. **Filia
mea male a demonio vexat.** Dya

bol⁹ tamen ab eorū vexatione nō
cessat nisi pri⁹ tres supradictas fi
lias suas p̄mogemitas occidant.
Occidat igit supb⁹ supbiā. Aua
rus auaritiā. luxuriosus luxuriā:
⁊ sic a dem omio liberabitur. Hoc
significatū est Exodi. xiiij. vbi di
citur. Pharao populū israel no
luit dimittere donec p̄mogemita
sint occisa. Percussit ergo de⁹ oē
p̄mogemitū egipti a p̄mogemito
pharaonis vsq; ad p̄mogemitū
captiue que erat in carcere. Nā p̄
p̄mogemitū pharaonis intelligit
supbia. Per p̄mogemitū captiue
intelligit auaritia que facit homi
nē seruū pecunie. Per p̄mogemi
ta mutū intelligit luxuria q̄ facit
hominē bestialē. **Quarto** fit mē
tio de dyabolo in quo erat maliti
osa oppressio. Dyabolus tantū op
primit corp⁹. vt sic veniat ad op
pressionē anīe. Ad qd̄ sciendū
vti sex iaculis. s. suggestionē. de
lectationē. consēsu. ope. consuetudi
ne ⁊ necessitate. Sed ista sex iacu
la fideles dēt vincere p sex arma. s.
p oracōnē p ieiunū p fidē p con
fessionē. p elemosinā. ⁊ p humi
litateꝝ. **Primo** quidē dyabol⁹ vin
citur p orationē q̄ est sagitta dei.
i. Re. ij. Sagitta ionathe nūq; tra
sibit retrorsū. Ionathas interp
tatur donū ludus ⁊ signat deuoti
onē oracōnis q̄ oritur in orōne q̄
nō vadit retrorsū. Tunc autem sa
gitta oracōnis retrorsū vadit quā
do a tepido ⁊ debili corde erit. q̄a

talis oratio dyabolum debilitat
 parit. Juxta illud ps. Sagitte
 paruulorum facte sunt plage eorum;
 ac. Secundo vincit per ieiunium:
 quod est tiriaca dei. Sicut enim fuit
 Ambrosio spiritum hominis ieiunium est
 venenum serpentum. sic ieiunium
 est venenum dyabolo. a tiriaca homini
 Math. ix. Hoc genus demoniorum
 non erit nisi in ieiunio a oratione
 Tertio vincitur per fidem: que est
 scutum dei. Eph. vi. In omnibus sume
 tes scutum fidei: in quo possitis omnia
 tela nequissimi ignea extinguere
 reat. Et dicit extinguere. fides enim
 datur a nutritur in aqua baptismi
 a ideo in ipsa omnia tela ignea extinguntur.
 Quarto vincit per confessionem que est
 incantatio dei. Quia tunc
 sacerdos peccatorem absoluit tunc
 dyabolus incantare videtur. Sed de multis
 dicitur in ps. Sicut aspidem furde
 a obturantis aures suas Quinto
 vincit per elemosinas que sunt lancea
 dei. Unde dicitur de elemosina Eccl.
 xix. Super scutum potentis a super
 lanceam aduersus inimicum tuum pugnabit.
 Sexto vincit per humilitatem que est
 gladius dei. qui ipsum superbum
 humiliat a vulnerat. Ps. Humiliasti
 sicut vulneratus superbum. Quinto fit
 mentio de discipulis: in quibus fuit magna
 confessio. Et ideo rogabant pro ea
 dicentes. Dimitte eam. que clamat
 post nos. Ex quo sperare debemus
 que sancti pro nobis orant: si eorum
 suffragia deuote petamus. Quod

quidem tripliciter ostendi potest.
 a. auctoritate. ratione a reuelatione
 Primo enim hoc ostendit auctoritate
 que habet. ij Mach. xv. Hic
 est qui multum orat pro populo. a vniuersa
 ista sancta ciuitate iherusalem
 Hic est fratrum amator a populi israel.
 Orant enim sancti pro ciuitate
 sancta. scilicet ecclesia. Orant pro populo.
 Ideo dicitur hic qui multum orat
 pro populo. Orant pro deo ideo
 subditur. Et vniuersa sancta ciuitate
 a sancta ecclesia. Orant pro religiosis
 ideo subditur. Hic est fratrum amator.
 Orat pro contemplatiuis. a ideo
 subditur. Et pro populo israel. Secundo
 hoc ostenditur ratione. Si enim sancti
 fuerunt tante caritatis: que orabant
 pro nobis quia erant in miseria
 manifesta est quomodo pro nobis
 orant dum sint in gloria eorum
 eorum caritas non sit diminuta: sed
 potius augmentata. In presenti enim
 est igniculum amoris: in futuro autem
 erit eamini caritatis. Ps. xix.
 Iustus est in syon a camini in iherusalem
 Tertio hoc ostenditur reuelatione nam
 in festo omnium sanctorum quidam per
 reuelationem vidit que beata virgo a omnes
 ordines ad deum accedebant. a
 ipsi pro humano genere suppliciter
 exorabant.

Sermo secundus eiusdem.

Ecce mulier chanaanica
 a finibus illis egressa clamabat
 ac. Quia aliquis ad regem
 debet accedere libenter secum

de huiusmodi phia.

In via a societate ducte illos: quos
amicos regis esse cognoscit. Ista
ergo mulier ad christum accedere a fami-
tatem pro filia volens impetrare: ni-
las virtutes secum assumpsit: quas
christus magis gratas esse cog-
nouit. scilicet humilitatem. patientiam.
fidem et compassionem. Siquidem humi-
litas fuit mater christi. patientia
fuit soror christi. fides fuit filia christi.
compassio vero fuit socia et fami-
liaris christi. Primo ergo ista cha-
nanea accessit cum humilitate que
fuit mater. Et dicitur humilitas
mater christi. Quia sicut dicit ter-
tiarius. beata virgo maria ex virgi-
nitate placuit: sed ex humilitate
concepta. Qualiscumque ergo fuisset
si non fuisset humilis: deus in eo
vix non venisset. Istam humi-
litate ista mulier habuit: quam
verbo et facto ostendit. Facto ip-
sum adorando: verbo catellis com-
pando. micis postulando. fideles
dominos suos vocando et se indignam
mensam filiorum reputando. Humi-
litas autem multum valet ad ob-
tendum quod petitur. Propter Resperit
in orationem humilium. Humili-
tas autem istius mulieris fuit mul-
tum commendabilis. quia cum ipsa fuisset
alienigena et iudei superbi: cum
iudeis superbis sciuit humiliter con-
uersari et humiliter cum christo
humiliari. Duo quidem humiles
ad inuicem conuersari et pacificari
possunt. duo autem superbi ad inuicem
pacificari non possunt. Duo enim cor-

pora plana ad inuicem applicari pos-
sunt. corpus sphericum et concuum ad
inuicem applicari possunt. concuum
intra se recipit sphericum. Duo autem
corpora spherica ad inuicem applica-
ri non possunt nisi in puncto. Sic eti-
am duo humiles et mansueti ad
inuicem possunt pacificari et leta-
ri. quia unus humilis alterius humi-
litate sibi adiungit. Propter. Audi
autem mansueti et letentur. Unus hu-
milis et unus superbus possunt ad in-
uicem comparari quia humilis aliam in-
tra suam humilitatem recipit et sup-
portat illius tumiditatem. Propter. Cum
hiis qui oderunt pacem eram pa-
cificus. Duo vero superbi ad in-
uicem pacificari non possunt. pugre-
quidem ad inuicem possunt. Proverb.
xxij. Inter superbos superbia sunt.
Secundo assumpsit secum paciam
quam fuit soror christi. quia ipsam nunquam
deseruit sed in morte et in vita eius
sibi sociavit. Psal. xliij. Tacui super-
bia et filium et patiens fui. Ista autem pa-
tientia in tribus consistit. Potest
enim aliquando iniuria irrogari in te-
pali substantia. sicut faciunt ra-
ptores et ista pacia est magna. a-
liquando in fama. sicut faciunt crimi-
natores. et ista pacia est maior. a-
liquando in persona propria sicut faciunt
oppressores et ista pacia est maxi-
ma. Istas tres iniurias non infe-
rendas esse docet Job. baptista
dicens. Meminem concitatis et
non factis oppressores in persona. ne-
que calumniam faciatis id est non

fuis criminatores in fama a con
 tenti estote stipendijs vestris. id
 est non sitis raptores tyali Ba.
 istam triplice paciam ista mu
 lier habuit Videbatur enim ha
 bere tres inimicos. s. xpm. in deos
 a dyaboli. Xpristus enim qd dā
 verbum sibi dixit qd quantuz ad
 apparentiā videbatur sonare in fa
 miam qm eam canē vocauit. Istā
 talem iniuriā libenter audiuit. qe
 sciebat xpm hoc dixisse non cau
 sa iniuriandi: sed pbandi. Vnde
 ipsa se amplius humiliavit: qm
 se cāculo compauit. Secundo ha
 buit in deos inimicos qui fuerūt
 sibi iniuriati in terrena substātia
 qe eam oibus bonis suis exspolia
 uerunt. Vnde dicit hilari⁹ qe cha
 nanei terras in quib⁹ iudei sūt co
 luerunt. qui vltimo bello osump
 tivel in locavicina disperfivel sit
 feruitute subiecti: tamen no men
 suum ofecerunt. Ex illis g̃ ista cha
 nanea est que iudeis admixta cre
 ditur cognouisse xpristum ex le
 ge a semine dauid esse nascituz
 Marci aut. viij. legitur qe erat Sy
 ro phemissa. ex syris a phenicib⁹
 orta Istam autem iniuriā. s. bono
 rum suoz ablationē patienter su
 stinuit exemplo illoz de quib⁹
 dicitur ad heb. x. Rapinā bonoz
 viorum cū gaudio suscepistis.
 Tercio habuit inimicū dyaboli
 qui sibi in psona iniuriam infere
 bat dum filiam suam male vera
 bat: quam vexationem suam p̃

am reputabat. Sed istam talenti
 iniuriā: nec libenter sicut prima;
 nec patienter sicut secundā: sed
 valde moleste ferebat. Sed si cri
 stus eam reprehendit: de hoc hūit
 magnam leticiā. Si homo bona
 sua sibi rapuit: de hoc habuit pa
 cientiā. sed qd dyabolus in domo
 sua habitabat: de hoc patientiā
 habere non poterat. a ideo ad cri
 stum orauit dicens Misere mei
 fili dauid ac. Hoc est extra mul
 tos qui in aduersitatibus cōtra
 deum murmurant. in psecutioni
 bus hoim blasphemant. Sed qd
 dyabolus in domo anime hitat:
 de hoc non curant: nec ad deū da
 mant. Quia vero ista mulier ita
 pātiens fuit: ideo obtinere meru
 it qd petiuit. Eccle. x. Vsq in tps
 sustinebit patiens a postea redde
 tur sanitati. Tercio assumpsit
 secum fidem que est filia xpristi.
 fides enim filia xpristi dicitur.
 quia ab ipso in cordib⁹ nostris
 generatur. Istam autem fidem
 ista mulier habuit magnā. Vn
 de dixit de ea dominus. O mulier.
 magna est fides tua. Tunc autē
 magna est ipsa fides: quando cū
 fiducia obtinendi est. quando ē
 operibus coniancta. quando est
 caritati admixta. quando est ple
 uerans a firma. fides si non est
 cū obtinendi fiducia: habet du
 bietatem. a ista est debiliū. de
 qua dicitur Matb. decimo q̃to.
 Modice fidei quare dubitastis

Si non est operibus diuincta ha
bet otiositate. et ista est fides ma
lorum christianorum. Iaco. ij. Fides si
ne operibus mortua est. Si non est
caritati admixta: habet inutilita
tem. Unde dicitur. ij. Corin. xij.
Si habuero fidem itavt montes
transferam. caritatem aut si non
habeam nichil sum. et ista est fides
demonum qui sunt extra statu me
rendi et caritate habere non possunt.
De qua dicitur Iaco. ij. Demones
credunt et contremiscunt. Si non est
perseuerans et firma: habet pusillani
mitate. et ista est fides instabiliu
De qua dicitur Luce. viij. Ad tempus
credunt. et in tempore temptationis re
cedunt. Ista autem mulier habuit
fide magnam hijs quatuor modis
Fuit enim eius fides cum obtinendi
fiducia. quod firmiter credidit et spe
rauit quod filiam suam sanare possit.
Fuit operibus diuincta quod vacauit
operibus misericordie corporalis inquan
tum filie sue infirme sanitatem procura
bat. Et spiritualis in quantum orationi
institabat. Fuit et caritati admix
ta. Tantam enim caritatem habebat quod
infirmam filie sue: propriam repu
tabat. Fuit autem perseuerans et fir
ma. quod sepe repulsa fuit. et tamen perse
uerauit. Quarto assumpsit seculum
passionem: que fuit socia et fami
liaris christi. Contraxit enim seculum fa
miliaritatem in utero et extraxit eum
Job. xxi. Ab infantia creuit me
cum miseria. et de utero matris mee
egressa est mecum. Ista autem passio

debet radicari in corde per tristitiam
et affectionem. et debet ostendi in o
re per affabilem exhortationem. Nota
de passione. Et debet impendi in
ope per miserationis exhibitionem
Ista triplex passio ostenditur per sa.
xxxviii. Cum effuderis esurienti
aiam tuam. Ecce passio cordis. Et
aiam afflictam repleueris. scilicet. verbis
solatorijs. Ecce passio oris. Scilicet.
ge esurienti panem tuum. Ecce com
passio operis. Ista triplex passio
one ista mulier habuit. Magnam
quidem passionem habuit in cor
de quoniam filie sue miseriam suam propria
reputabat. Magnam in ore: quoniam ip
sam a dyabolo malevolutam: que
vulosis vocibus exclamabat. Mag
nam in ope quoniam eius curationem: im
portunis vocibus expetebat.

Sermo tertius eiusdem

Miserere mei fili dauid ac.
obi. s. Si deus proponeret
in exemplum viris sanctos
viros qui precesserunt: forsitan se
excusarent et dicerent non possu
sanctos imitari qui tot dominis spi
ritus sancti fuerunt puenti. Rursus
si proponeret feminis in exemplum a
liquis viros fortiter et seruientes
se forte excusarent et dicerent. nos
cum fragiles sumus viros imitari non
possumus. Nunc ergo ablata est excu
satio viris et feminis: dum istam
mulierem alienigenam debilem in ex
plum tantarum virtutum adducit. scilicet. pi

in exemplum orationis sincere .
 secundo in exemplū humilitatis
 p̄ funde .tercio in exemplum fidei
 in agne .quarto in exemplū fir-
 mitatis a constantie . Primo p̄oit
 eam nobis in exemplū orōis sin-
 cere . Tunc aut̄ orō est sincera q̄n̄
 effunditur ab aia que nullo pec-
 cato mortali est infecta . Talis ei
 erat anima istius mulieris . de q̄
 dicitur q̄ regressa est a fimbis Ty-
 ri a Sydonis Tyrus aut̄ interpre-
 tat̄ angustia . sydon aut̄ venatio
 tristitie . q̄ peccatū facit angusti-
 am conscientie a ducit ad tristitiā
 pene eterne . s̄ fines v̄o peccati sūt
 occasiones peccati . sicut maloru;
 familiaritates . locoꝝ opoz̄ tūnta-
 tes . a respectus incauti epulatio-
 nes otinue a h̄mōi a quibus est
 exundū . Sunt aut̄ quatuor p̄cā
 que iuxta se orōnem impediunt .
 a ideo tam ab ipsis : q̄ ab eoz̄ fi-
 mbis est exundū . Primū est im-
 mundicia luxurie . secundum est
 incōpassio auaricie . terciū est rā
 cor odij . quartū est contemptus ver-
 bi dei . Primū qui d̄ q̄d impedit
 orōem est immundicia luxurie .
 Sicut aut̄ aliquis auertit oculos
 a spurcijs : sic deus auertit oci-
 los ab omnibus factis immūdis
 Vlar̄ Cum extenderitis manū re-
 stras auertam oculos meos a vo-
 bis . Manus em̄ vestre sanguine
 plene sūt a immundicia luxurie Se-
 cundū est incōpassio auaricie Si-
 cut auarus auertit aures suas a

petitionib⁹ paūper⁹ sic etiā deus
 auertit aures suas a petitionib⁹
 auaroz̄ . Prouerb̄ . xxi . Qui obtu-
 rat aures suas ad clamorez̄ pau-
 per⁹ . a ipse clamabit a non exau-
 diet̄ . Vnde dicit Cris̄ . Paupere s̄
 ideo stant ante fores ecclesiaz̄ . ac
 si dicat . Si vultis q̄ deus exaudi-
 at vos in vestris orōnibus a peti-
 tionib⁹ exaudite nos . Terciū est
 rancor odij . Qui vero cor suū clau-
 dit ab aliquo nolens ipsū dilige-
 re . a de⁹ auertit ab ipso cor suum
 non infūdens sibi medelā gratie
 Ec̄c̄ . xxviij . Homo hōi seruat irā .
 a a deo querit medelam . V̄ s̄ d̄o .
 Sicut non p̄ficat in vulnere medi-
 camentū si adhuc in eo sit ferrū
 ita nichil p̄ficat orō illius : qui li-
 uorem seruat in pectore . Quartū
 est contemptus verbi dei Qui au-
 tem a verbo dei auertit aurem cor-
 poris vel cordis ad audiendu m
 vel intelligendū . deus auertit cor
 a aurem ab ipso ad audiendum
 Proū . xxviii . Qui d̄clinat aurem
 suā ne audiat legē dei orō eius e-
 rit execrabilis . Secundo p̄ponitur
 nobis ista mulier in exemplū hu-
 militatis p̄ funde . Magna humi-
 litas apparuit in ista muliere . In
 hoc q̄ non tm̄ canem sed catulū
 se noiauit Peccatricem se esse co-
 gnouit : que se non solum canē :
 sed etiā catulam assecuit . Vnde
 postq̄m fuit iustificata : p̄ristus
 eam non canem sed mulierez̄ vo-
 cauit Augustinus . Pri⁹ negauit

Secundo iterum

Muliere meo
 ubi . Si
 in exemplū
 v̄o s̄ q̄n̄ p̄cesserit
 exultant a dicitur
 sanctos imitari
 v̄o s̄ si fuerit p̄cā
 si p̄cedit feminis
 h̄q̄ v̄o s̄ f̄c̄t̄e
 si forte exultat
 cū fragilis sum
 possim? Sicut
 satis v̄o s̄ feminis
 m̄t̄ic̄s a h̄mōi
 p̄i c̄t̄az̄ v̄o s̄ d̄o

quod postea concessit. qz cor dñs
inspector deus eam mutatam esse
vidit quam laudauit. Et ideo nō
ait. O canis. magna est fides tu
a: sed o mulier. Mutauit vocabu
lum: qui mutatum vidit affectu;
dicitur autem peccator canis ml
tiplici ratione. Primo propter
impudentiam. secundo ppter iracu
diam. tercio propter insaturabi
litatē. quarto propter mordacita
tem. quinto propt reiectorum de
uorationem. Primo enim pecca
tor dicitur canis propt impuden
tiam. Sicut enim canis non eru
bescit facere coram rege suam fe
ditatē: sic peccator non erubescit
coram deo perpetrare suam iniqui
tatē: cui tamen deus omnia vide
rat a cernat. Ecclē. xxxi. Oculi dñi
multo plus lucidiores sunt super
solem circumspicientes vias ho
minū. Secundo ppter iracundi
am. Canis enim si aurib⁹ trahit
statim irascitur. Prover. xxvi.
Sicut qui apprehendit aurib⁹ ca
nem: sic qui transit impatiens. a
omiscetur rixē alterius. Si quis
vero cani blanditur: mox cauda
applaudit. si autē baculo minaf
statim fugit territus. Sic etiā ho
mo stultus in reprehendentē iras
citur a ipfū odit. Amos. v. Obio
habuerūt corripientē in porta. a
pfecte eis loquentē abhominati
sunt: sed tñ adiocantez a applau
dentē diligit. Et cū p̄sa. iij. dicitur.
Popule meus qui te beatū dicūt:

ipfi te decipiunt. Committantē
vero a flagellantē timet. a tñ fla
gellatione a timore cōpescit. Pro
uer. x. Virga in dorso eius qui in
diget correptione. Tercio ppter in
saturabilitatē. Ps̄. Famē paciē
tur vt canes. Peccator enim nul
q̄ satiatur. Nam supbus famem
patitur ambitionū. auarus famē
diuitiarū. luxuriosus famē delici a
rum. Quarto ppter mordacitatē.
qz mordet a detrahit. Os enim de
tractoris est fetidū. qz aliorū im
mundicias semper portat in ore.
Ps̄. Sepulchroz patens est gut
tur eoz. Et est nociuū. qz in ore ca
nis rabidi diffundit venenū. ps̄
Venenū aspidum sub labijs eo
rū. Quinto ppter reiectorū deuora
tionē. Peccator enim q̄ tenet per
professionē: iterum resumit p̄ reitā
tionē. Prover. xxvi. Sicut canis
qui reuertitur ad vomitū suū: sic
imprudens qui iterat stulticiā su
am. ij. Pe. ij. Canis reuersus ē ad
vomitū suū. Tales canes cauedi
sunt ab hoibus. Phil. iij. Videte
canes. videte malos oparios. Ta
les sunt a societate bonorū amo
uendi. Ecclē. xxij. Que omnicatō
hois sancti ad canem. Immo ta
les canes sunt a ciuitate celesti pe
nitus excludendi. Apo. ca. xxiij. Ifo
ris canes a venefici a impudici.
Tercio pponitur nobis in exem
plum magne fidei. Quia enim ma
gnam habuit fidē. idē oq̄ illud
quod petijt impetrauit. Vnde

dixit ei dominus O mulier. magna est fides tua. fiat tibi sicut petisti. Immo etiam plus obtinuit quam petiuit nam petiuit filie sanitatem corporis. et obtinuit corporis sanitatem et mentis iustificationem et sibi ipsi plenariam ouersionem.

Sape enim deus propter magnam petentis fidem plus exaudit atque plus donat quam petatur. Sed notandum est quod deus aliquando exaudit ad voluntatem et non ad utilitatem. sicut medicus infirmos desperatos exaudit ad voluntatem quia quicquid volunt eis concedit. Per istum modum exaudiuit deus demones petentes mitti in porcos. Math. xv. Habuerunt quidam suam voluntatem quia nullam ex hoc consecuti sunt utilitatem. Taliter enim exaudit deus aliquos in hac vita de quorum salute desperans dat eis cuncta que volunt. Et ideo timendum est quando hominibus omnia ad votum succedunt: ne hoc sit signum eterne reprobationis. Gregorius. Continuis successibus temporalium euidentissimum est eterne reprobationis indicium. Aliquando enim deus exaudit ad utilitatem et non ad voluntatem: sicut medicus infirmo petenti vinum de cuius salute sperat non concedit. In hoc enim procurat suam utilitatem: licet non compleat suam voluntatem. Per istum modum exaudiuit dominus pauperem petentem a se stimulum carnis amoueri. Est enim au-

ditus et non exauditus. Non est exauditus ad voluntatem quod non est factum quod volebat. Est autem exauditus ad utilitatem quod ad oblationem humilitatis hoc sibi utile fuit. Aliquam vero deus exaudit utroque modo. scilicet ad utilitatem et ad voluntatem. sicut medicus infirmum qui iam conualuit petentem vinum et carnes exaudit et sibi ista concedit. In hoc enim homo complet suam voluntatem et suam procurat utilitatem. quod sibi utile est ut amodo vinum utatur et carnes reficiat. Sic exaudiuit deus apostolos qui inter afflictionem et penthecosten orationibus vacabant ut eis spiritus sanctus mitteretur. In hoc enim completa est voluntas eorum et multiplex procurata utilitas. Aliquam etiam deus exaudit et quantum ad voluntatem et quantum ad utilitatem et supra postulationem et sic exaudiuit salomonem. Ipse enim petiuit sapientiam et deus sibi vidit quod et sapientiam daret et super hoc diuitias et gloriam ei accumulauit. in Regum. iij. Aliquam vero neutro modo exaudit. nec quantum ad voluntatem: nec quantum ad utilitatem. sicut patet in anthiocho sceleratissimo. de quo dicitur secundi Mach. nono. Qui in tantam calamitatem incidit: ut carnes eius effluerent. et vermes de ipsius corpore securerent. Unde subditur ibidem eodem. ca. Orabat autem scelestus dominum a quo non est misericordiam consecutus.

Quarto proponitur nobis in exemplum summe constantie. Christus enim ad eam primo se habuit dure quando ei nichil respondit ac si esset excommunicata. Deinde de habuit durius quando dixit ei quod non esset de omnibus dei. ex quo relinquatur quod erat de omnibus diaboli. Deinde se habuit durissime: quando eam canem appellauit. Que est enim mulier tam patiens que non plurimum turbaretur: si aliquis ei tanquam excommunicate loqui uellet. si quis eam canem diceret. si quis eam ouem diaboli appellaret. Gregorius. Qualis apud se unusquisque lateat illata contumelia probat. Ista autem mulier a domino taliter reprehensa non murmurauit: nec turbationem ostendit: sed potius reprehendenti consensit dicens. Etiam domine. nam et catelli edunt de micis que cadunt de mensa domino. Sunt etiam quidam qui quando reprehenduntur sunt tanquam cera mollis. Alii tanquam lapides duri. Alii tanquam spine. Primum dico quod quidam reprehenduntur tanquam cera mollis. Nam cera mollis statim cedit quando tangitur. et se duci permittit. Sic sunt multi a deo mansueti quod si tanguntur. et reprehenduntur: statim obediunt. et ad omne bonum se duci permittunt. In quorum persona dicit propheta. Factum est cor meum tanquam cera liquefrens. Alii sunt tanquam

lapides duri. Lapis iste si tangitur non cedit: sed tamen tangentem non ledit. Sic etiam multi quando reprehenduntur non cedunt. et non corriguntur: sed in sua duricia consistunt. iuxta illud Job. xl. Cor eius indurabitur quasi lapis. Vnum tamen bonum habent. quod se reprehendentes non ledunt. et uerba male dictis non inferunt. Alii sunt sicut spine: que si tanguntur non cedunt et insuper tangentes pungunt. sic sunt multi tam duri et impatientes quod si reprehenduntur: non se corrigunt. et insuper uerba contumelie in reprehendentes inferunt. et ideo oportet quod reprehendentes se arment forti patientia. passione diuina. et caritate ignita. Ista triplex armatura contra istos uiros spinosos tangitur. ij. Re. xliij. Preuaricatores autem quasi spine euelluntur uniuersi qui non tolluntur manibus. Et si quis eas recipere uoluerit: armabitur ferro et ligno lanceato. ignis succense oburentur usque ad nichilum. Tales enim uiri spinosi non tolluntur non sustinetur quod reprehenduntur ab aliquibus. Sed si quis uoluerit eos tangere: oportet quod se armet lorica ferrea et forti patientia. Io. di. Armabitur ferro. Oportet etiam quod armet se memoria diuinae passionis. io. di. Et ligno lanceato. Istud enim lignum est christus. de quo dicit in psalmo. Erat tanquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum etc. Istud lignum fuit lanceatum. et in cruce

lancea perforatum. Oportet etiā q̄
 armet se caritate ignita per quaz
 comburantē a annichilentur om̄
 niavēba maledōnis ab illis vi
 ris spinosis sibi pbata. Et ideo s̄b
 ditur. Ignis succense oburentur
 ad nichilū. Istavtq; mulier tan
 tē fuit ostantie ac patientie q̄ ti
 cet sepe fuit exasperata a repulsa
 tū nec ad modū spīne verba ma
 ledōis protulit. nec ad modū la
 pidis dura extitit sed ad modū
 cere a xp̄o se duca p̄misit.

Dominica tertia. xl.
Sermo primus

Skat Ihesus en̄ciens d̄
 momū a illō erat mū
 tū aē. Lu. xi. Quia dya
 bol⁹ maxime isto tpe
 temptare nō desinit: iōm h̄is tri
 bus d̄m̄is ecclā nos sollicitos a
 atētos red̄dit: vt ab eius insidi
 is a astuc̄is caueam⁹. Eoz enim
 q̄s temptat q̄tuor sunt ḡna. Quos
 1. dam enī temptat sed nequa q̄ fu
 pat. sicut sunt viri spūales a for
 tes quoz temptatio signat p̄ tē
 ptationē xp̄i quem quidē dya
 bolus temptauit: sed sup̄are nō po
 2. tuit. Alios temptat a sup̄at. a p
 diuersa viūa verat. sic sunt in pec
 3. catis ex̄ites. quoz temptatio si
 gnificat per filiā mulieris chana
 nec. de qua d̄r. filia mea male a
 demonio veratur. Alios tēptat. su
 pat a vincit: sed p̄ ōfessionē a sa

tisfactionē eiectus fugit. sic sunt **vere**
 viri penitētes. Hoz temptatio si
 gnificat per istuz demonia cū de
 quo d̄r hic. Erat ihs aē. Alios tē
 ptat. sup̄at a vincit. a ab eis p̄
 modū en̄ciē. sed tū adhuc reuer
 titē ad eos. sic sunt recidivantes.
 Hoz temptatio siḡtur per id q̄ d̄
 d̄r. Cū immund⁹ spūs exierit aē.

Circa istud euāgeliū. iij. tangū
 tur. Primo demōnis eiectio. calū
 niatorū ōfustatio. p̄iculosa recidi
 uatio a m̄a in̄formatio. Circa pri
 mū notandū est q̄ iste demonia
 cus non tm̄ erat mutus: sed etiā
 cecus vt d̄r Mat̄h. xij. Et s̄m Cris̄. **er**
 erat surd⁹. q̄ sedm̄ eundē. omnis
 n̄aliter surdus est mutus. Et fac̄
 dyabolus ad modū latromis. q̄
 aliquā domū spoliare desiderans.
 ipsam domū silenter ingrediē. ne
 quis eū audiat. Lūmē extinguit
 ne quis eū videat. a os obstruit:
 ne quis clamet. Sic dyabol⁹ in do
 mū aie ingressus: auditū cordis
 claudit ne audiat verbū dei. lūmē
 extinguit fidei. a os obstruit: ne
 emittat verbū ōfessionis peccati. a
 sic iste fur ingrediē intus. a furat̄
 omnia bona p̄posita. a egreditur
 foras a furatur omnia bona p̄po
 sita. Osee. vij. s̄fur ingressus est
 spolians a latrocinū faciens aē.

Circa secundum scilicet confu
 sationem calumniatorum qui di
 cebant xp̄istū in beelzebub p̄
 cipe demōnorum en̄cere demonia
Notandum q̄ xp̄istus p̄ q̄tuor

Diso euāgely i q̄tuor

primū

1. furis

2m.